

Perque en Prat de la Riba no era un polític del carrer, ni d'aquells que van al Congrés espanyol a fer torneigs d'oratoria: era un estratega cerebral, qui des de llur despatx guanyava les batalles.

“Catalunya ha perdut el seu pilot,—deia un escriptor català en aquells dies—el savi pilot, pràctic dels esculls, experimentat en les tempestes, el qui, invisible, reclòs en la seva caseta de derrota, amb la ma al timó i els ulls fets en la brúixula, ens menava a port.

I encara, al morir, ha sigut exemple i guia.

Oh, com ens hem enfervorit per Catalunya desde la mort d'en Prat! L'acte del seu enterrament era una manifestació de dol, però era a l'hora, ningú pot duf-tar-ho, una manifestació d'energia indomable, triomfal. Sabem al menys com s'estimava Catalunya al mestre, i d'aquesta estimació, d'aquesta idolatria, s'en han fet càrrec els nostres enemics.

I nosaltres mateixos hem trobat al comptar-nos en el darrer homenatge, un convenciment de forsa: hem vist que erem legió, que la victòria ens somreia damunt les despulles del victoriós retut.”

També nosaltres, des de aquestes llunyanes terres, volem sumar-nos a la gran legió catalana; també fora d'ella ens sentim enardits per a lluitar per ella, per aquesta Catalunya, la dels dolços recorts, de l'enyorada llibertat.

Si nosaltres ens trobessim a Catalunya deixariem una corona de flairoses flors sobre la tomba d'En Prat de la Riba, mes per dissort ens trobem allunyats d'ella. Serveixin doncs aquestes lletres sinceres, de verdader testimoni i de fervorosa admiració, i cerquem a l'escalf de les seves cendres—com diu en Prudenci Bertrana—un santuari de coratge i de patriotisme.

